

MÉSZÁROS ANIKÓ

A három aranygyűrű

A magyar népmese alapján összegyúrta Mészáros Anikó

Szereplők

KIRÁLY
ÖZVEGY BURKUS KIRÁLYNÉ
CSINOS KIRÁLYFI
RONGYOS KIRÁLYFI
ÖREG BARÁT
FEKETE KIRÁLY
KIRÁLYLÁNY
LIBÁK
GEBE/PARIPA
SZATÓCS
SÁRKÁNYOK

Első jelenet

Palota, háttérben a király és a királyné, közöttük a király toprongyos fia, és a királyné felcicomázott fia, akit szokás szerint fésülget, csinósít.

KIRÁLYFI Minden mese így kezdődik. Adott egy boldog (*végignéz a saját családján*), vagy egy kevésbé boldog család. Mindenki döntse el maga, hová tartozik a mi házunk népe. Ez az egykedvű úr itt az édesapám, a király. Úgy képelem, hogy aki frissen házasodik, mindig nagy vigyort hord az arcán, de bizonyosan vannak kivételek. Új felesége, a Burkus királyné nagyon

előkelő fajta. Mindent szeret, ami pompa és cicoma, púder és hajzselé, ékszer és selyem. Meglátszik ez az ő egyetlen fián is, hát nézzétek, hogy ki van nyalva, most is azt az egy szál félreálló haját igazítják megfelelő szögbe azon a fényesre törölt képén. Ha hiszitek, ha nem, én is királyfi volnék, nem csak ez a bálgúnár itt mellettem. Lehet, hogy nem követem az utolsó divatot, s az öltözékem itt-ott megkopott (*mutat egy jó nagy lyukra a térdén*), de azért az én fejemen is korona ragyog, még ha kissé rozsdás is. Nem volt ez mindig így, de miután édesanyám meghalt, az udvari tanácsosok addig fúrták-faragták édesapámat, az öreg királyt, míg feleségül nem vette az özvegy Burkus királynét, akivel ez a piperkőc is a palotába költözött.

KIRÁLY Mondd csak, lelkem, édes feleségem, hát hogy lehet az, hogy a te fiad mindig olyan, mint akit a skatulyából húztak elő, az én szegény gyermekem meg szakasztott úgy fest, mint egy koldus?

KIRÁLYNÉ Jaj, drága királyom, ilyen ennek a természete!

KIRÁLY A természete?

KIRÁLYNÉ Ha meglát egy pocsolját, beleugrik. Ez a szenvedélye.

KIRÁLY Az igaz, hogy csupa sár.

KIRÁLYNÉ Ha elmegy egy szemétrakás mellett, azonnal meghempereg benne.

KIRÁLY Látszik is rajta!

KIRÁLYNÉ (*sírva*) Akármilyen új ruhát adok rá, mind elszaggatja! Ha új inget varratok neki, menten leszórja paradicsomszósszal.

KIRÁLY Milyen igaz, a felöltőjén ott virít a heti menü!

KIRÁLYNÉ Hiába kérelem, elcsúfítja az új bakancsot. Dorgálni? Falra hányt borsó! Mit is tehetnék ezzel az engedetlen fiúval? Hát királyfi az ilyen egyáltalán?

KIRÁLY Lári-fári, ha ez valóban így van, nem is nevelek én királyt belőle. Egy ilyen toprongyos legénynek bizony a mezőn a helye! Eredj fiam, őrizd csak az aranyszörű juhokat, nekik aztán nem kell kiöltözni, és még a pásztor béréit is megtarthatjuk.

KIRÁLYNÉ Ez aztán a királyi ötlet! Két legyet ütünk egy csapásra. Akarom mondani, fájó szívvel engedünk útnak, de ha jó atyád ekképpen döntött... Szolgák! Botot a kezébe, tarisznyát a nyakába! Isten veled fiam (*keserves álzokogás közepette kilöki a palotából*).

Második jelenet

KIRÁLYFI Hajaj, jajajaj, így bálni a király egyetlen fiával. Mi lesz most velem? Hová legyek? Merre menjek? Mondd meg, te bárány, te ott, te bizony, csak bámulni tudsz? Mihez is kezdjek ennyi birka között?

Felelet helyett bamba bégetés.

KIRÁLYFI Benneteket is hiába kérdezi az ember! Na de mi is jut eszembe, bégetőktől tanácsot kérni... Korgó gyomorral viszont a gondolkodás is nehezebb, nézzük, mi finomat készítették nekem uzsonnára? (*tarisznyájából előkotorja az ételt*) Pfüúúj, penészes kenyér (*szagolja, fintorog*), ecetes szaftban, savanyú tejjel és avas szalonnával? Egye meg, aki tálalta! Ördög bújjék a potrohába, csípje meg a lódarázs! Királyfi létemre, hogy egy jó adag paprikást se ehessenek? Ennek már a fele sem tréfa! Ha ti így, én meg úgy, elindulok világgá!

DAL (népdal)

Elmegyek, elmegyek, el is van vágyásom,

Ebben a faluban nincsen maradásom.

Akkor lesz, mikor lesz visszajövetelem

Mikor egy szem búza száz keresztet terem.

Az pedig sosem lesz, hogy annyit teremjen,

Nekem se várjátok hazajövetelem.

KIRÁLYFI Erre mondják azt, hogy csöbörből vödörbe. Ebbe a sötét, sűrű erdőbe, amibe keveredtem egy napig se élem túl. Milyen rémes neszek, micsoda ijesztő hangok! Lefeküdni sem merek, mert bizony Isten, hogy felfalnak a vadállatok. Kelltt nekem megszületni, kelltt nekem útra kelni! *Fentről a fejére esik egy könyv.*

KIRÁLYFI Hát ez meg mi a csuda? Bár egy oldal szalonna volna! Menten éhen veszek.

ÖREG BARÁT (*fenn a fán*) Párdon és elnézést, ez csak a *Benedek Elek* összes. Ha megkérhetlek, hozd már fel nekem, nehezemre esik a járkálás.

KIRÁLYFI Ez meg kicsoda? Ennél rosszabb már úgy sem lehet, ha fel akar falni, essünk túl rajta.

ÖREG BARÁT Gyere, csak gyere, ne félj, nálam aztán nem kell aggódnod, itt nem bánt senki, az én odúm olyan biztonságos, mint a könyvtárak gyermekrésze. Itt olvasok évek óta, egyik könyvet a másik után, csak úgy falom a betűket, iszom a történeteket. Tarts velem, olvass te is, mondjuk ezt a vámpíros történetet, igazán tanulságos. De ha éjszakára ijesztőnek találsz, itt van ez a mesekönyv, csupa tündérmesét rejt.

DAL vagy ZENE. Közben olvasnak, széles mozdulatokkal tárgyalnak, egymásnak magyaráznak az olvasottakról.

Pl. Öreg barát dala
*Olvass velem, nem bánod meg,
minden könyv egy újabb kezdet,
hol az oldalakon át
szárnyal a fantáziád.*

*Mesék, versek jó barátok,
bennük megtalálsz álmod,
tudás, vágy és képzelet
a sorok közt rejlenek.*

*Könyvfalónak áll a világ,
aki olvas, pórus nem jár,
Hogyha pedig nem hiszed,
vedd kezébe könyvedet.*

ÖREG BARÁT Hanem tudom ám, ki vagy! Ismerlek téged és a történeted is. Na, nem kell félni, csak hallgass ide, fogadd meg a tanácsomat, és minden jóra fordul! Azonnal indulj a fekete király országába, járulj elébe, s állj be libapásztornak.

KIRÁLYFI Ez az én keresztm. Ha nem birkák bégetnek, akkor majd libák gágognak körülöttem hátralévő életemben.

ÖREG BARÁT A király száz libát ad majd neked, de azok olyan cudarok, hogy ahány van belőlük, annyi felé repülnek, amint kiviszed őket a rétre.

Nem volt még olyan pásztor, aki össze tudta volna őket terelni, de neked ezzel nem lesz gondod, nesze, adok neked egy furulyát, ha megfújod, mind a száz liba visszarepül hozzád, és mindet hazahajthatod.

KIRÁLYFI Ez aztán a valami! Köszönöm a jószágodat, bátyám, indulok is utamra.

ÖREG BARÁT Ne olyan hevesen! Adok neked még valamit: itt ez a három aranygyűrű. Mikor hazahajtod a libákat, kösd őket a furulyádra. Meglátja majd azt a fekete király egyetlen leánya, kéri tőled a gyűrűket, de addig oda ne add neki, míg meg nem mutatja, miféle jegy van a bal füle mögött, a jobb füle mögött, és a fátyollal eltakart homlokán. Most már mehetsz, járj szerencsével!

KIRÁLYFI Hálásan köszönöm a tanácsokat! Egy életem, egy halálom, én a szerencsém megpróbálom.

ZENE

Harmadik jelenet

A fekete király udvarában.

FEKETE KIRÁLY Mi járatban vagy te szakadt vándor? Ha már így megzavartad a délelőttöm nyugalma, ajánlom, hogy jó magyarázattal szolgálj!

KIRÁLYFI Felséges királyom, messzi földről híres a te birodalmad. Biztosíthatlak, hogy piszkos külsőm becsületes szívet takar. Szolgálatba állnék. Úgy hallottam, akadna itt munka számomra.

FEKETE KIRÁLY Mi tagadás, jó füled van. A lehető legjobbkor érteztél, éppen libapásztorra van szükségem. Van nekem száz libám, azokat kell megvigyáznod. Ha csak egyet is elveszítesz közülük, jobb, ha a szemem elé se kerülsz, különben karóba húzatlak! Ha azonban hűségesen megőrzöd őket, itt a kezem, nem lúdláb, azt kívánhatsz cserébe, amit csak szeretnél.

KIRÁLYFI Bízva ide, király uram! Na, gyertek csak libuskáim, gyertek.

Királyfi kitereli a rétre a libákat, ő meg lepihen.

DAL

*Kihajtom a libám a rétre,
Magam is kimegyek melléje.
Kicsiket ütök a liba fejére,
Libuskám, ne menj a vetésbe.*

LIBA 1 Hogy ez micsoda bájgúnár!

LIBA 2 Na, pont te beszélsz!

LIBA 1 Nekem gágogsz, libuci? *(Közben előkap egy tükört és gyorsan ellenőrizi kinézetét)*

LIBA 2 Teee, te Gőgös Gúnár Gedeon!

LIBA 1 Hiába irigykedsz! Százszor is szebb vagyok nálad!

LIBA 2 Én meg mindig eggyel többször!

LIBA 3 Libabőrös leszek ettől a sok zöldségtől, amit ti itt összehordotok. Mindenki tudja, hogy nekem vannak a legszebb tollaim, hiába bámuljátok magatokat unásig a patak vizében.

LIBA 2 Ne szólj bele, mert megjáród!

LIBA 3 Hogy a csőrömről ne is beszéljek.

LIBA 4 Ahelyett, hogy egymást csipkeditek, ideje megréfálni az új pász-tort.

MIND Egyezünk!

LIBA 1 Akkor ahogy szoktuk, te balról, én jobbról...

LIBA 2 Nem, én jobbról, te balról.

LIBA 3 Nem jól tudjátok, mert én balról, ti meg felülről.

LIBA 4 Sajnos rosszul tudjátok, mert én szállok rá felülről, és ti pedig...

Addig gágognak, míg össze nem vesznek.

LIBA 1 A rózsza piros, az ibolya lila, pukkadj meg, te idéetlen liba!

KIRÁLYFI Mi ez a gágogás? Ez aztán a galiba! Adok én nektek talpalávalót! Várjunk csak, hogy is mondta az öreg? Kössem a gyűrűket a furulyára. Így ni. Mehetünk, libáim!

ZENE. *Betáncolnak a fekete király udvarába.*

Negyedik jelenet

Fekete király udvara/libaól

Királyfi érkezik a libákkal, fújja a furulyát, rajta az aranygyűrűk. Király és királylány várják.

FEKETE KIRÁLY *(kezét dörzsölve)* Gyere lányom te is közelebb, hadd lássuk, hány libát veszített el ez a pásztor! Mert egy ilyen koszos ördög hogy is tudna elbánni az én szép lúdjaimmal?

KIRÁLYLÁNY *(úgy, hogy apja ne, csak a közönség hallja)* Engem inkább az érdekel, mi az, ami olyan szépen csillog azon a furulyán? Tán csak a szemem káprázik? Nini! Hát ezek aranygyűrűk! Ilyen drága holmik egy rongyos pásztorlegénynél? Csalafintaságot szimatolok! Na, csak maradjunk kettesben, elkérem én tőle ezeket, s ha nem adja szép szerével, majd rafinált leszek.

FEKETE KIRÁLY Hát akkor számoljuk csak azokat a jószágokat, édes fiam! KIRÁLYFI Tessék csak jól átszámolni oda is, vissza is, mind egy szálig megvannak!

FEKETE KIRÁLY Egy, kettő, három, né... na még egyszer. Egy, kettő, *(egyre kerekedő szemmel számol)* huszonhárom, negyvenöt, kilencvenkilenc, száz! Nem hiszek a szememnek! Csakugyan egy híja sincs a libáknak! Jaj, de elgyengültek a lábaim. Mind a száz? Jaj de szédülök. Le kell most pihennem, reggel jelentkezz a jutalmadért, pásztor. *(király el)*

KIRÁLYLÁNY Hanem mondd csak, te legény, ha már így magunk között maradtunk, mi csillog a te furulyádon?

KIRÁLYFI Azon csak a nóta ragyog, felséges királykisasszony.

KIRÁLYLÁNY Ne lódíts, jó pásztor. Mutasd csak ide! Gyűrűk azok, igaz-e? Valódi aranykarikák!

KIRÁLYFI Nem tagadom.

KIRÁLYLÁNY Minek is az neked, egy rongyos libapásztornak? Melyik ujjadra is húznád? Add nekem őket, vagy legalább az egyiket. Milyen tökéletesen illene az én királylányi ujjaimra.

KIRÁLYFI Nagyon szívesen neked adom, mondjuk, ezt a legkisebbet, de csak akkor, ha megmutatod, milyen jegy van a bal füled mögött.

KIRÁLYLÁNY Hogyisne! Azt a jelet apámon, anyámon és hűséges dajkámön kívül még ugyan senki sem látta!

KIRÁLYFI Ha nem, hát nem. Akkor enyém marad ez a szép, csillogó-villogó míves aranygyűrű. Majd felhúزم a kisujjamra, és ezentúl így járok libákat legeltetni.

KIRÁLYLÁNY Tényleg milyen vakító ez az ékszer. Nem. Nem mutathatom. Esetleg mégis. Egy kicsit. Tán nem fog megártani, hiszen olyan gyönyörű ez a gyűrű. *(félrehúzza a haját bal füle mellől)*

KIRÁLYFI Ilyen ragyogó csillagot az égen sem lehet látni, mint amelyet a te bal füled mögött. Nesze, itt a gyűrű.

KIRÁLYLÁNY *(ujjára húzza a gyűrűt, illegeti magát benne)* Ugyan, add ide a másikat is. Olyan magányos ez a szegény gyűrű most az ujjamon. Vágyik a testvére.

KIRÁLYFI Jó szívvel neked adom, ha megmutatod, milyen jel van a jobb füled mögött.

KIRÁLYLÁNY Hát azért ez mégiscsak szemtelenség! Szó sem lehet róla.

KIRÁLYFI Nekem úgy is jó. Majd felhúزم ide, ni, az ujjamra, s így, feldíszítve járom a legelőket.

KIRÁLYLÁNY És ha valami mást adnék cserébe? Néhány krajcárt, új ruhákat, kincseket?

KIRÁLYFI Indulok is én vissza a mezőre...

KIRÁLYLÁNY Várj hát, megmutatom, de csak mert ez a gyűrű még jobban csillog, mint az előző. *(elhúzza a haját a jobb füle mellől is)*

KIRÁLYFI A jobb füled mögött lévő hold a valódinál is fényesebb! Betartom, amit ígértem, tiéd a második gyűrű is.

KIRÁLYLÁNY *(hízkelkedően, cirógatva a királyfit)* Hanem a harmadikért mit kérsz cserébe?

KIRÁLYFI Hát mi tagadás, egy csókocska is igazán jól esne, de ennek magasabb az ára!

KIRÁLYLÁNY Még a csóknál is magasabb?

KIRÁLYFI Mutasd meg, milyen jelet rejt homlokod a fátyol alatt.

KIRÁLYLÁNY Van is nekem más választásom? Ha már a másik két jelről is lehullott a lepel, íme, nézd meg hát. *(lassan felhúzza fátyolát)*

KIRÁLYFI *(majd megvakul a fényességtől)* Hiszen a nap az égről a homlokodra költözött! Ilyen szépet még életemben nem láttam. Tessék, az utolsó gyűrű, leled benne örököd.

A királynő kikapja a királyfi kezéből a gyűrűt és kiszalad a színről szegyenében.

Ötödik jelenet

FEKETE KIRÁLY Hogy a macska rúgja meg! Szedte vette teremette, hogy a csudába tudta hazahozni mindegyik libát ez a toprongyos legény? Minden hiába, ha már ígéretet tettem, be kell tartanom a szavam. Na, te pásztor, letöltötted a szolgálatod, becsületesen megőrizted a libáimat. Mondd hát, mit kívánsz!

KIRÁLYFI Nem kérek én sokat felséges királyom. Van az udvarodban egy öreg, kehes ló. Add nekem azt a szolgálatomért cserébe.

FEKETE KIRÁLY Ne nevetess, szegény legény! Pont arra a vén gebére fáj a fogad? Elment tán az a maradék eszed? Mi hasznát vennéd neki? Nézz szét az istállóban, van ezüstszőrű, aranyszőrű, de még gyémántszőrű paripám is, válassz azok közül, jó szívvel adom.

KIRÁLYFI Nem érdelek én ilyen drága jutalmat.

FEKETE KIRÁLY Hanem még drágábbat is, adok hozzá aranynerget, gyémántnerget, ezüstostort, rubintsarkantyút!

KIRÁLYFI Megülöm én szőrén is azt a gebét.

FEKETE KIRÁLY A nyergükbe még egy zsák aranyat is teszek.

KIRÁLYFI Jó nekem a rozsdás patkó is!

FEKETE KIRÁLY Lehetetlen téged jobb belátásra bírni! Vidd hát azt a roskatag hátast! *(király el)*

KIRÁLYFI *(kantárt köt a lóra, elkezdi vezetni)* Na gyere, te girhes jószág.

ZENE. A ló egyből összeesik. A királyfi vonszolja a gebét, aki minduntalan el-esik, összegabalyodik a lába, nem bír felállni. Tesznek egy kört a színpadon és hátul, cibálva, cipelve a lovat.

Egyszer csak a ló megrázza magát, talpra áll, erős paripává változik.

LÓ Édes gazdám, végre kimentettél a fekete király birodalmából! Most már felülhetsz a hátamra. Mondd, milyen sebesen száguldjak veled? Úgy, mint a sebes szél, úgy, mint a madár, vagy úgy, mint a gondolat?
KIRÁLYFI Ha már választhatok, hát suhanj, mint a gondolat!

ZENE. Lovaglás, az öreg barát odújánál állapodnak meg.

DAL

*Paripám csodaszép pejő,
Ide lép, oda lép, hejhó!
Hegyen át, vizen át vágat,
Nem adom, ha igérsz százat!*

*Amikor paripám ballag,
Odanéz valahány csillag.
Amikor paripám táncol,
Odanéz a Nap is százszor!*

ÖREG BARÁT Szervusz fiam, Isten hozott, vártalak már, bár ezúttal mened is kell tovább azon nyomban.

LÓ Ez aztán a vendéglátás!

ÖREG BARÁT Amíg úton voltál hozzám, a fekete király kihirdette, hogy megszülött lányát annak adja feleségül, aki tudja, milyen jegyeket hordoz magán a leány. Nincs most idő teázgatni!

LÓ Pedig egy kis zabkeksz jólesne most uzsonnára.

ÖREG BARÁT De hogy lásd, jó szívvel vagyok irántad, adok neked egy aranytőrülkőzöt, meg egy hozzád illő gúnyát. Most aztán szedd ránca magad, de rögtön! Így mégsem járulhatsz a királylány elé. Öltsd magadra ezt a gyémántos ruhát, tisztítsd meg az arcod, és nyomban indulj a királyi udvarba.

KIRÁLYFI Na persze, pont nekem adják majd a szépséges királylányt.

LÓ (röhög) Nyihaha, pont neki!

ÖREG BARÁT Te csak öltsd magadra ezt a gyémántos ruhát, tisztítsd meg az arcod, és nyomban indulj a királyi udvarba. Lesznek ott királyok, gró-

fok, nagy süvegű tótok, még cigányok és koldusok is megpróbálják majd elnyerni a leány kezét, de te csak maradj utoljára, s tied lesz a királykisasszony.

LÓ Arra aztán nem vennék zabot!

ÖREG BARÁT De jól vigyázz, ha megtartjátok a lakodalmat, el ne aludj a nászéjszakán, különben a tündérek elragadják a feleséged, amiatt, hogy elárulta, milyen jelek vannak a füle mögött meg a homlokán.

Királyfi közben elkészült.

LÓ Nahát, gazdám, így már hasonlítasz is valamire. Pattanj a hátamra, megyünk a fekete király birodalmába.

Hatodik jelenet

Királyi udvar. Sokadalom, kérők mindenfelé.

FEKETE KIRÁLY Mint tudjátok, kedves egybegyűltek, annak adom leányom kezét, aki eltalálja, milyen jegy van a bal füle mögött, a jobb füle mögött, s fátyolos homloka alatt. Csak az jár sikerrel, aki mindhárom jelet kitalálja!

KÉRŐ 1 Perec, kifli, vajjas kenyér.

KÉRŐ 2 Na menj már, alma, szőlő, dió!

KÉRŐ 3 Nevetségesek vagytok: rózsa, tulipán, gerbera!

KÉRŐ 4 Badar beszéd! Veréb, cinege, vörösbecy!

KÉRŐ 5 Amatőrök! Sajt, kolbász, szalonna!

Egyre gyorsabb találgatások, egymás szavába vágva.

FEKETE KIRÁLY Uraim, uraim, nem licitálni jöttek!

KIRÁLYFI *(előlép a tömegből)* A királykisasszony bal füle mögött egy ragyogó csillag, a jobb füle mögött egy hold, szebb annál, ami az égen világít, fátyolos homlokán pedig maga a nap ragyog.

FEKETE KIRÁLY Eltaláltad, királyfi! Szavamat meg nem szeghetem: tiéd a lányom, s a fele királyságom!

ZENE. Ló és királyfi összeborulnak, a kérőkől lakodalmi sokadalom kerekedik, jön a királylány, tánc.

DAL (bukovinai népdal)
Hej, de biz' ez lakodalom,
Magam is megházasodom.
Hej, rózsá, violám,
Csókolgasd meg az orcám!

Házasodj meg, ha meg akarsz,
Végy el engem, ha el akarsz.
Hej, rózsá, violám,
Csókolgasd meg az orcám!

Mert ha engem elszalasztasz,
Ilyen rózsát nem szakasztasz.
Hej, rózsá, violám,
Csókolgasd meg az orcám!

ZENE VÉGE. Ketten maradnak a szobában, meg a ló, a királylány alszik.

KIRÁLYFI Aludj csak szépséges feleségem, én őrzöm majd az álmodat,
veled együtt, ugye lovacskám?

LÓ Én egészen elálmosodtam...

KIRÁLYFI Eszedbe se jusson!

LÓ Csak egy kicsit pihentetem a szemem. (*hangosan horkolni kezd*)

KIRÁLYFI Na, te mormota, veled is csak többen vagyunk... jaj de nehezek
a szempilláim, nem szabad elaludni... (*ő is horkolni kezd*)

Hetedik jelenet

KIRÁLYFI (*felriad*) Jaj nekem, jaj neked, jaj nekünk! Kelj fel te lusta ló! El-
tűnt az én drága királykisasszonyom.

LÓ (*beszél álmában*) Egy vödör zab, két vödör zab...

KIRÁLYFI Ébredj már! Nem lesz itt semmiféle zab, amíg meg nem találjuk a feleségem!

ZENE. *Keresgélnek minden díszlet mögött, alatt, mellett, míg meg nem találják valami félreeső helyen/letakarva valamivel.*

LÓ Ez itt egy láb.

KIRÁLYFI Ez meg még egy! Ez ő!

LÓ Ébresztő, királykisasszony, hasadra süt a nap!

KIRÁLYFI Ébredj, királylány! Kelj fel, kis feleségem!

LÓ Bezzeg ő még álmodhat zöld rétekről, nagy vödör zabokról, egyéb nyalánságokról. . .

KIRÁLYFI Csitt, te hétalvó! Inkább azt próbáld kitalálni, hogyan keltsük életre!

LÓ Locsoljuk fel friss vízzel! *(lefröcköli)*

KIRÁLYFI Semmi.

LÓ Próbáljuk meg jól felrázni a kedélyeit! *(rázogatni kezdik)*

KIRÁLYFI Reménytelen. *(felemeli a királylány kezét, ami élettelenül hull vissza mellé)*

LÓ Énekeljünk ébresztő nótát neki!

DAL (angol népdal)

Ébred már a hajnaltündér, csengő hangja víg kacagás.

Csengő hangja, ha ha ha ha ha ha ha ha, hajnaltündér ébred már.

KIRÁLYFI Esélytelen. Ó, én balga, miért is aludtam át az éjszakát? Búcsúzom hát tőled, szívem szerelme, aztán magammal is végzek! *(megcsókolja)*

LÓ Na arra kíváncsi leszek!

KIRÁLYLÁNY *(ébredezni kezd, lassan magához tér)* Meg ne halljam, hogy a férjem ilyen badarságokat beszél!

KIRÁLYFI Hát te élsz? S az első szavad máris korholás? Korai még zsörtölődni! Te csak pihenj. Készítek neked egy szép fekhelyet, hamarosan erőre kapsz.

KIRÁLYLÁNY Megleszek én, egyet se aggódj. Hanem ide hallgass, el kell menned a nagyvárosba. Tudod, az Óperenciás tenger felé vezető úton a

harmadik elágazásnál elfordulsz balra, utána a hetedhét ország határától még három mérföldnyi utat kell megtenni... Abban a városban keresd meg a szatócs boltját. Ott árulják a legszebb fekete posztót a világon, igazi királyi gúnyának való anyag. Az ajtó mögött, egy üveg alatt tartják. A boltos nem akarja majd neked odaadni, de te ígérj neki kétszer annyit, mint amennyibe kerül. Ha így sem szerzed meg, amiért mentél, itt ez a cédula, mutasd meg neki, s nem hogy a kelmét is neked adja, de még ebédre is marasztal. Fogadd el a meghívást, de jól vigyázz, el ne aludj az asztalnál, mert különben kereshetsz ismét, míg meg nem találsz engem. Ebéd után aztán viszonzod a szívességet, invitáld őt vendégségbe ide, hozzám. Ne félj, lesz enni-, innivaló bőven. Indulj hát, indulj azon nyomban!

ZENE. Királyfi útra kel.

Nyolcadik jelenet

Szatócsbolt.

KIRÁLYFI Na, paripám, megérkeztünk.

LÓ Lássuk azt a híres vásznat. *(lő kint marad)*

KIRÁLYFI Adjon Isten, Szatócs uram.

SZATÓCS Isten hozta, mivel szolgálhatok? Most érkezett friss szállítmány, selyem, batiszt, kasmír, szőrmék, lenge, téli, szőttés, gyapjú, mi szem-szájnak ingere. Ez itt illene a felesége szeméhez, ez a másik meg a maga arcéleit szépen kiemelné...

KIRÁLYFI Mind eltörpül ez amellett, ami ott lapul az ajtó mögött, az üveg alatt.

SZATÓCS Badarság, méltóságos uram, van itt gyémántberakású, aranyszállal szőtt, nézze meg ezt az aprólékos munkát, kézzel készült! *(mutogatja a szöveteket)*

KIRÁLYFI Dupla árat fizetek azért a fekete posztóért!

SZATÓCS Ne legyen rögeszmés! Ihol ez a finom kelme, szinte olyan, mintha a bőre lenne!

KIRÁLYFI Adjon egy rőfnyit abból a feketéből!

SZATÓCS Azt nem lehet.

KIRÁLYFI *(előveszi a cédulát)* Nem-e? Hát most lehet-e?

SZATÓCS *(elolvassa a cetlit, hajlongásba kezd)* Máris adom, hát miért nem így tetszett kezdeni? S ha már ilyen jó üzletet csináltunk, ünnepeljük meg egy ebéddel. Ne sértsen meg azzal, hogy visszautasítja a meghívásomat. *(taszigálja az asztal felé)*

KIRÁLYFI A világért se hagynám ki ezt a terülj-terülj asztalkát.

ZENE. *Habzsolás.*

KIRÁLYFI Magába fér még? Hát én úgy teletömtem a bendőmet. *(nagyot ásít)* Kedvem lenne egyet aludni. De hiszen nem szabad, nem alhatok. *(egyre álmosabb, szédeleg, majdnem lebukik a székről)*

LÓ *(be)* Gyanús nekem ez a hosszadalmas vásárlás. *(körülnéz)* Jellemző, engem bezzeg mindig kihagynak a jóból, sehol egy csokor répa, vagy pár szem gabona... Na de, királyfi, mit csinálsz? Ne aludj! *(nagyot rúg a székre, hogy a királyfi leesik róla, és felébred).*

KIRÁLYFI Hát most már, nekem igazán mennem kéne, Szatócs uram! De ragaszkodom hozzá, hogy a szíves vendéglátást illendően megköszönjem. Haladéktalanul velem kell jönnie szerény hajlékomba, hogy ott is legalább ilyen jó menüsört együnk végig.

LÓ Ez lesz csak a királyi multság...

SZATÓCS Ám legyen! De mielőtt útra kelünk, hadd szabjam magára az új posztót, úgy illik, hogy a régi ruha helyét új állja.

ZENE. *Gag-szerű jelenet. A szatócs mérőszalaggal méregeti a királyfit, ráigazítja a fekete posztót, majd útnak indulnak.*

Kilencedik jelenet

KIRÁLYFI Hát itt lennénk, Szatócs barátom, megérkeztünk. Kerüljék beljebb. Az én drága feleségem jó vacsorával vár bennünket. Édesem, merre vagy? Hahó?

LÓ Ennek aztán hűlt helye!

KIRÁLYFI Nyerítesz, ha kell, ha nem.

SZATÓCS Remélem nem alkalmatlan időben érkeztem.

KIRÁLYFI Dehogy is, mindjárt jön ez a jó asszony. Drágám, édesem! Ért-
hetetlen. Sehol senki.

LÓ Bezzeg az asztal már megterítve. KÉT személyre. Nekem már megint
kívül tágasabb. (el)

SZATÓCS *(nyálcsorgatva az asztal körül)* Foglaljunk hát helyet, amondó
vagyok.

KIRÁLYFI Persze, jó étvágyat! Fogjunk neki!

*ZENE. Habzsolás. Mikor elfogy az étel, egy lány jön be, két újabb megrakott
tányérral a kezében, ezeket a királyfi és a szatócs elé helyezi, majd az asztal
közepére ejt egy aranygyűrűt.*

ZENE VÉGE.

KIRÁLYFI Hát ez? *(magasba emeli a gyűrűt, egymásra merednek a szatócs-
csal, majd esznek tovább. A lány kitáncol a színről)*

ZENE. *Habzsolás.*

Újból bejön egy lány, újabb tányérokat hoz, újabb gyűrűt ejt az asztalra.

ZENE VÉGE.

SZATÓCS Na és ez? *(magasba emeli a gyűrűt, egymásra merednek a ki-
rályfival, majd esznek tovább. A lány kitáncol a színről)*

ZENE. *Habzsolás.*

Újból bejön egy lány, újabb tányérokat hoz, újabb gyűrűt ejt az asztalra.

EGYÜTT Ez meg aztán micsoda?

Királyfi és szatócs egyszerre kidőlnek és elalszanak.

Tizedik jelenet

LÓ *(beérkezve megint azt látja, hogy a királyfi alszik)* Kelj fel, gazdám! Hogy lehet ennyit aludni? Már megint elbóbiskoltál! Hé! *(rázogatja)* Ami egyszer bevált... *(belerúg a székébe, a királyfi leesik a földre, felriad)*

KIRÁLYFI Mi az? Ki van itt? Királylány, te vagy az?

LÓ Nem éppen kísérteties a hasonlóság köztünk. *(Pilllog, illeg)*

KIRÁLYFI Mindig a legrosszabbkor tréfálkozol! Édes királylányom, kedves feleségem, itt vagy?

LÓ Elillant az, mint a te álmod!

KIRÁLYFI Ó, én szerencsétlen, már megint elszundítottam.

LÓ Szundítani ebéd után szokás, te meg átaludtad az éjszakát, mint a medve a telet.

KIRÁLYFI Jaj nekem, jaj neked, jaj nekünk! Hová menjek? Mivé legyek? Kihez forduljak?

LÓ Rajtunk már csak egyvalaki segíthet.

ZENE. Színváltás. Öreg barát odúja.

KIRÁLYFI Adjon Isten, öregapám.

ÖREG BARÁT Hát téged mi szél hozott? Nem bírtál ébren maradni, úgy-e? S most aztán volt szép feleség, s nincs már többé, igaz-e?

Királyfi jajong.

ÖREG BARÁT Még most az egyszer útba igazítalak. Három a tündérigazság. No, ne hüppödj már. Hanem hegyezd füled.

Erre a királyfi, s a ló is hegyezik a fülüket.

ÖREG BARÁT A te feleséged Tündérországra raboskodik. Tündérorság határán két sárkány áll strázsát, s azok téged nem akarnak beereszteni. Adok én neked egy botocskát. Amikor azt mondod neki „üssed, üssed botocskám, üsd vágd, hisz nem apád”, az majd megfizeti a vámot. Azu-

tán eldobhatod a botodat, s elcsaphatod a lovadat, hadd legelésszen a selyemréten.

LÓ Ez már nekem tetsző beszéd.

KIRÁLYFI Csitulj el.

ÖREG BARÁT Neked aztán térden kell csúsznod a rézhídtól az aranyhídig, hogy a tündérek szíve megessék rajtad. Az aranyhídnál majd látsz egy asszonyt, de nem elevent, kőből van az kifaragva. A szobor előtt mondj el egy miatyánkot. A többi a te gondod.

KIRÁLYFI Nem is késlekedek tovább! Köszönöm a hozzám való jóságodat! Paripám, indulunk!

ZENE. Irány Tündérország.

Tizenegyedik jelenet

Tündérország kapuja.

SÁRKÁNY 1 Na, várj, ezt biztos nem tudod! Melyik a legsárgább madár? Na, na, melyik?

SÁRKÁNY 2 Na vajon melyik?

SÁRKÁNY 1 Hát a citrom héja. *(harsányan nevet)*

SÁRKÁNY 2 *(cinikusan)* Majd' megszakadok a nevetéstől.

SÁRKÁNY 1 Jó-jó, csak még egyet. Ez nagyon jó lesz. *(előre kuncog)* Hogy hívják a nagyot halló medvét? Na, na, hogy hívják?

SÁRKÁNY 2 Hogy hívják?

SÁRKÁNY 1 MEEEDVEEEE!!! *(még jobban rázza a nevetés, mint az előbb)*

SÁRKÁNY 2 Jól van, most már igazán elég lesz.

SÁRKÁNY 1 Még csak egy utolsót, ez lesz a legjobb! Mit tegyen a paraszt, ha nincsen földje?

SÁRKÁNY 2 *(megadóan)* Mit tegyen?

SÁRKÁNY 1 Vessen magára! *(röhög)* Érted... vessen... magára...

SÁRKÁNY 2 *(kissé sértve)* Inkább játszunk valami mást.

SÁRKÁNY 1 Vessen magára...

SÁRKÁNY 2 Barkóba?

SÁRKÁNY 1 Legyen. Gondoltam!
SÁRKÁNY 2 Tárgy?
SÁRKÁNY 1 Nem.
SÁRKÁNY 2 Élőlény?
SÁRKÁNY 1 Nem.
SÁRKÁNY 2 Hanem?
SÁRKÁNY 1 Ember!
SÁRKÁNY 2 Muszáj volt megmondani?
SÁRKÁNY 1 Ember, ember a láthatáron!
KIRÁLYFI Eresszetek be Tündérországba, ti fenevadak!
LÓ Fenevadak? Ezek?
SÁRKÁNY 1 Nem eresztünk.
SÁRKÁNY 2 Nem eresztünk?
EGYSZERRE Nem eresztünk!
SÁRKÁNY 1 De hogy ne távozz üres kézzel, mondok neked egy jó viccet!
KIRÁLYFI És mi lenne, ha én mondanék nektek egy szép mondókát?
SÁRKÁNYOK Halljuk, halljuk, minden nap tanulhat valami hasznosat az ember!
KIRÁLYFI Üssed, üssed botocskám, üsd vágd, hisz nem apád!

A királyfi csépelni kezdi a sárkányokat.

SÁRKÁNY 1 Jaj de rossz ez a tréfa!
SÁRKÁNY 2 Még a te találós kérdéseidnél is rosszabb!
KIRÁLYFI Nesze nektek, ajtónállók!

*A ló a háttérben szurkol.
A sárkányok kiszaladnak a színről.*

LÓ Ez volt ám, a remek ütközet!
KIRÁLYFI Szabad az út Tündérországba, édes kis feleségem, jövök!

A ló a királyfi körül sertepertél.

KIRÁLYFI Te pedig menj, legeléssz a selymes mezőkön, ahogy azt illik.
LÓ Csak még meglesem, ahogy térden csúszva útra kelsz.

Királyfi térdre ereszkedik, úgy csúszik a Tündérváros belseje felé, ahol felesége szobra/felesége merevedve áll.

KIRÁLYFI Hát itt vagy, világszép királykisasszonykám! Egyet se félj, ezúttal nem alszom el! Mi atyánk, aki a mennyekben vagy...

A királynő feléled, összeölelkeznek.

KIRÁLYLÁNY Ezek után csak az ásó, kapa s a nagyharang választhat el minket egymástól.

KIRÁLYFI Bennünket már az sem!

LÓ Csak a délutáni szunyókálás.

Vége.